

Oponentský posudek diplomové práce

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Teologická fakulta
Katedra praktické teologie

Autorka práce: Hana Vlasáková

Téma: Charitativní, sociální a zdravotní činnost řeholnic v době komunismu na příkladu Kongregace Školských sester III. řeholního řádu sv. Františka

Vedoucí práce: Mgr. Michal Opatrný

Diplomová práce Hany Vlasákové zpracovává téma dosud spíše okrajové – život a sociální, charitativní a zdravotní činnost řeholnic, a to na příkladu Školských sester III. řeholního řádu sv. Františka.

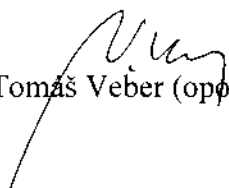
Práce je z hlediska struktury, provázanosti jednotlivých částí a technické kvality vyvedena dobře, i přes množství drobných nedostatků i morfologických, syntaktických a stylistických neobratností. Jejich vyjmenování v tomto posudku považují však za zbytečné, neboť to, co vzbuzuje mnohé otázky a je z hlediska výsledného dojmu tím nejpodstatnějším, je především soubor užitých metod.

Diplomantka v praktické části své práce užívá metod tzv. *oral history*, přičemž pro svůj výzkum používá vlastní dotazník, opřený o tři základní témata, který pak realizuje formou spíše řízeného rozhovoru nežli proklamovaného individuálního osobního rozhovoru. Pracuje se svědectvími pamětníků, která ale nedostatečně vyhodnocuje, nijak nekomentuje a dospívá tak pouze k povrchním závěrům.

Ačkoli se autorka na úvod v podstatě distancuje od popisu (zmapování) vztahu církve a státu, případně ženského řeholního společenství a státní moci, svou prací právě tyto úkoly plní, byť z historie vyvozuje zároveň poznatky pro současnost, předkládá svědectví sester, která mají napomoci orientaci „dnešní generaci charitativních a sociálních pracovníků“ atd. Věta v závěru práce „*Na základě studia literatury a především z osobních rozhovorů s dosud žijícími pamětnicemi jsem se pokusila zjistit, zda totalitním režimem v tehdejší Československu násilně přerušovaný vývoj kongregace OSF byl opravdu na škodu, jak se dosud všeobecně míní nebo zda toto nelehké období využily řádové sestry k dalšímu osobnímu a duchovnímu rozvoji.*“ (s. 93) vzbuzuje, citována i s chybami, dojem, že v individuální rovině vnímané (a sestrami takto předkládané) obdarování od Boha – úkol či zkouška – je vykládáno jako obecně blahodárny fakt. Z textu této věty vyplývá, že zásahy komunistické moci proti církvím byly těmto církvím ku prospěchu, což však naprosto neodpovídá historickým faktům.

Autorka píše, že prozkoumání činnosti kongregace OSF v době komunismu bylo „Jedním z mnoha cílů...“ (s. 93). Které však jsou to ty *mnohé cíle*? Domnívám se, že onen průzkum byl nakonec tím jediným, co autorka skutečně provedla. Proč se však přitom tolik distancovala od historie, zvláště, pracovala-li s takovým materiálem, k němuž se vlastním přičiněním a nepochybně i ve shodě s vedoucím práce dostala?

Práce jako celek si i přes uspěchaný a nepromyšlený závěr zaslouží být připuštěna k obhajobě, proto ji **k obhajobě doporučuji**.

Mgr Tomáš Veber (oponent práce)

V Českých Budějovicích dne 28. ledna 2008.